

Život Cirkvi

Ročník 17

2/2010

**Pápež vyzval na pomoc Haiti
zasiahnutému zemetrasením**

Nad príhovorom ku diplomatom

Stalo sa už tradíciou, že sa pápež začiatkom roka stretáva s členmi diplomatického zboru pri Svätej Stolicí. Ide o výnimočnú a slávnostnú udalosť, ktorá je poznačená doznievajúcimi vianočnými sviatkami. Pri tejto príležitosti Svätý Otec zvyčajne prednesie príhovor, ktorý nadväzuje na jeho novoročné posolstvo ku svetovému dňu pokoja. Témou posledného pápežovho diskurzu bola ochrana stvorenstva.

Nie je žiadnym tajomstvom, že hlava Katolíckej cirkvi sa už pravidelne venuje ochrane životného prostredia. Riešenie ekologických problémov je totiž v globalizovanom svete čoraz častejšie na programe dňa. Keďže všetci žijeme na tej istej planéte, škody napáchané na životnom prostredí sa dotknú skôr alebo neskôr všetkých. Benedikt XVI. si v príhovore ku diplomatom osobitne všimol súvislosť medzi materialistickou mentalitou, ktorá zabúda na prirodzené limity a ťažkosti s ochranou stvorenstva. Podľa pápeža medzi týmito dvoma skutočnosťami jestvuje zreteľný súvis. Ak človek nesprávne chápe sám seba, a teda redukuje realitu, neraz ohrozuje svojim správaním aj stvorenstvo. Materialistické režimy sa síce zrútili, čoho najlepším symbolom je pád Berlínskeho múru, ale materialistická mentalita zostala v ľuďoch zakorenená. Ba dokonca sa zdá, že pod vplyvom súčasnej sekularizovanej kultúry sa stále rozširuje. Výsledkom sú ľudia, ktorí nerešpektujú autonómiu stvorenstva a ohrozujú ho. Ako vraví Svätý Otec, odmietanie či popieranie Boha deformuje ľudskú slobodu a v konečnom dôsledku devastuje stvorenstvo. Avšak hovoriť o etike v súvislosti s ochranou stvorenstva neznamená len apelovať na šetrné zaobchádzanie s prírodou, ale aj jej rozumné využívanie. Pápež totiž diplomatom zopakoval výrok zo svojho príhovoru, ktorý zaznel na summite svetovej organizácie pre poľnohospodárstvo a výživu, že „zem môže dostatočne užiť

všetkých svojich obyvateľov.“ V situácii, keď rapídne ubúda obyvateľstvo v Európe, Rusku a najnovšie i v Číne, keď klesá pôrodnosť vo viacerých afrických krajinách, sú obavy z preľudnenia úplne zbytočné.

Nespravodlivé zaobchádzanie s darmi zeme je príčinou mnohých konfliktov, najmä v Afrike. Na strane druhej však Božie dary môžu byť aj zneužívané. Napríklad vtedy, keď sa pôda využíva najmä na pestovanie rastlín, z ktorých sa vyrábajú drogy. Benedikt XVI. si je istý, že ochrana stvorenstva je dôležitým faktorom pokoja a spravodlivosti. S tým súvisia nielen spravodlivé zákony a rovnomerný prístup obyvateľov k prírodnému bohatstvu krajiny, kde žijú, ale aj potreba jadrového odzbrojenia a obmedzenia výroby zbraní. Tento vojenský arzenál prispieva k novému násiliu, plodí ďalšie konflikty a ničí všetko, čo Boh stvoril. Podľa pápeža je nevyhnutné, aby na miestach, kde zainteresované strany nie sú schopné dohodnúť sa, vstúpilo do hry medzinárodné spoločenstvo. Ochrana stvorenstva zahŕňa aj medzinárodnú solidaritu, ktorú si žiadajú veľké prírodné katastrofy. Svätý Otec v závere príhovoru vyjadril radosť nad novými mierovými zmluvami medzi Chorvátskom a Slovinskom, Kolumbiou a Ekvádorom i Arménskom a Tureckom. Katolícka cirkev sa snaží vnášať pokoj do medzinárodných vzťahov a neraz pôsobí ako sprostredkovateľ mierových dohôd.

Príhovor Svätého Otca k diplomatom sa stretol s pozitívnymi ohlasmi po celom svete. Jeho výnimočnosť spočíva v zdôraznení priamej súvislosti medzi etikou jednotlivca a ochranou stvorenia. A je to práve Cirkev, ktorá výraznou mierou už po stáročia prispieva k formovaniu ľudského svedomia. Benedikt XVI. tak ukázal, že životaschopnosť Kristovho evanjelia sa ukazuje aj pri riešení moderných problémov našich čias. **RV, Anton Ziolkovský**

Svätá stolica má diplomatické vzťahy so 178 krajinami

Vatikán (11. januára, RV) – Svätá stolica má v súčasnosti diplomatické vzťahy so 178 krajinami. Na porovnanie, v roku 1978 ich bolo 84 a v roku 2005 už 174. Poslednými krajinami, ktoré vstúpili do diplomatických vzťahov so Svätou stolicou sú Čierna Hora, Spojené arabské emiráty, Botswana a Ruská federácia. Svätá stolica však s nimi mala osobitné vzťahy. Spomeňme aj diplomatické vzťahy s Európskou úniou a Zvrchovaným rádom maltézskeho rytierov, či fakt, že je stálym pozorovateľom pri OSN. Čo sa teda týka medzinárodných organizácií, Svätá stolica je členom 7 organizácií a agentúr OSN, stálym pozorovateľom ďalších 8 a zároveň členom aj pozorovateľom 5 oblastných organizácií.

V roku 2009 bola tiež podpísaná dohoda medzi Svätou stolicou a nemeckou oblasťou Schleswig-Holste-

insko, čím bolo právne upravené postavenie Cirkvi v tejto oblasti. 5. marca bola zasa podpísaná dodatočná dohoda medzi Svätou stolicou a Rakúskom, ktorou boli upravené dedičské vzťahy a 10. decembra nastala výmena ratifikačných nástrojov s Brazíliou, pričom vzájomnú dohodu podpísali už 13. novembra 2008. Napokon 17. decembra bola podpísaná Menová dohoda medzi Vatikánom a Európskou úniou, ktorá okamžite vstúpila do platnosti.

Taiwan patrí medzi krajiny, s ktorými má Vatikán diplomatické vzťahy, hoci tam od roku 1979 nie je sídlo apoštolského nuncia. Sú však krajiny, s ktorými Svätá stolica v súčasnosti diplomatické vzťahy nemá. Krajín, ktoré majú veľvyslancov pri Svätej stolicí v Ríme je v súčasnosti 80, ďalšie majú diplomatické zastúpenie v Európe. Na celom svete je 101 apoštolských nuncií Svätej stolice. -sg-

Benedikt XVI. na Anjel Pána: Krstom sme sa stali Božími deťmi

Vatikán (10. januára 2010, RV) - V nedeľu predniesol Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána príhovor:

Drahí bratia a sestry! Dopoludnia počas svätej omše, celebrovanej v Sixtínskej kaplnke, som udelil sviatosť krstu niekoľkým novorodencom. Tento zvyk je spojený so sviatkom Krstu Pána, ktorým sa uzatvára liturgický čas Vianoc. Krst nám veľmi dobre naznačuje celkový zmysel vianočných sviatkov, v rámci ktorých je v popredí téma stať sa Božími deťmi. Podstatnou skutočnosťou Vianoc je príchod jednorodeného Syna medzi nás. On sa stal človekom, aby sme sa my mohli stať Božími deťmi. Boh sa narodil, aby sme sa my mohli znovu narodiť. Tieto predstavy sa neustále vracajú v liturgických textoch Vianoc a vytvárajú uchvacujúci motív úvah a nádeje. Uvažujme nad tým, čo píše sv. Pavol Galat'anom: „Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy, narodeného pod zákonom, aby vykúpil tých, čo boli pod zákonom, a aby sme dostali adoptívne synovstvo,“ (Gal 4,4-5) a podobne sv. Ján v Prologu svojho evanjelia: „Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi.“ (Jn 1,12). Toto podivuhodné tajomstvo je našim „druhým narodením“, znovuzrozením ľudskej bytosti „zhora“ od Boha (porov. Jn 3,1-8). Uskutočňuje sa a zahŕňa v sviatosťnom znaku krstu.

Touto sviatosťou sa človek skutočne stáva synom, synom Božím. Potom koniec jeho existencie spočíva v slobodnom a vedomom dosiahnutí toho, čo na začiatku

dostal ako dar. „Staň sa tým, čím si“ – predstavuje základný výchovný princíp ľudskej bytosti vykúpenej milosťou. Tento princíp má veľa spoločného s ľudským rastom, kde vzťah medzi rodičmi a deťmi prechádza cez odlúčenia a krízy, od totálnej závislosti k vedomiu toho, že sme deti, k povďačnosti za dar prijatého života, k dospelosti a schopnosti darovať život. Krstom splodený pre nový život, i kresťan začína svoju cestu rastu vo viere, ktorá ho povedie k vedomému vzývaniu Boha, ako „Abba – Otče“. Povedie ho k tomu, aby sa s vďačnosťou obrátil na neho a prežíval radosť z toho, že je jeho synom.

Z krstu pochádza i model spoločnosti: spoločnosti bratov. Bratstvo nie je možné ustanoviť prostredníctvom ideológie, o to menej prostredníctvom dekrétu nejakej ustanovenej vlády. Bratov môžeme spoznať, keď vychádzame z pokorného, ale hlbokého poznania toho, že sme synmi jedného nebeského Otca. Ako kresťania, vďaka Duchu Svätému, ktorého sme dostali v krste, máme osudový dar a úlohu žiť ako deti Božie a ako bratia, aby sme sa stali „kvasom“ novej spoločnosti, solidárnej a bohatej na pokoj a nádej. V tomto nám okrem vedomia toho, že máme nebeského Otca, pomôže i matka Cirkvi, pre ktorú je Panna Mária neprestajným vzorom. Jej zverme novopokrstené deti a ich rodiny a poprosme pre všetkých o radosť z každodenného znovuzrodenia „zhora“ z lásky Božej, ktorá nás robí synmi a navzájom bratmi. **-pd-**

Homília Benedikta XVI. pri udeľovaní krstu v Sixtínskej kaplnke

Vatikán (10. januára, RV) - V nedeľu Krstu Pána pri svätej omši spojenej s udeľovaním krstu deťom v Sixtínskej kaplnke predniesol pápež Benedikt XVI. homíliu:

Drahí bratia a sestry! Aj tento rok, na sviatok Krstu Pána, mám veľkú radosť, že môžem udeliť sviatosť krstu niekoľkým novorodencom, ktorých rodičia predstavujú Cirkvi. Vitajte, drahí otcovia a mamy týchto maličkových, a tiež aj vy krstní rodičia, priatelia a príbuzní, ktorí ich sprevádzate. Vzdajme vďaka Bohu za to, že dnes povoláva týchto sedem dievčat a sedem chlapcov, aby sa stali jeho synmi v Kristovi. Obklopujme ich modlitbou a láskou a prijmime ich s radosťou v kresťanskej komunite, ktorá je oddnes aj ich rodinou.

Sviatkom Ježišovho krstu pokračuje cyklus zjavení Pána, ktorý sa začal na Vianoce narodením vteleného Slova v Betleheme, a ktoré kontemplovali Mária, Jozef a pastieri v pokore jaslíčiek. Pokračovali dôležitou etapou v Epifánii, keď sa Mesiáš prostredníctvom Mudrcov ukázal všetkým ľuďom. Dnes sa Ježiš ukazuje na brehu rieky Jordán Jánovi a Izraelskému ľudu. Je to prvá príležitosť, keď už ako zrelý muž vstupuje na verejnú scénu po svojom odchode z Nazaretu. Nachádzame ho pri Krstiteľovi, ku ktorému prichádza veľa ľudí, v nezvyčajnej scéne. V evanjeliom úryvku, ktorý sme si pred chvíľou vypo-

čuli, svätý Lukáša na prvom mieste zvyrazňuje, že ľud „žil v očakávaní“ (3,15). Takýmto spôsobom zdôrazňuje očakávanie Izraela. V týchto ľuďoch, ktorí zanechali domovy a každodennú prácu, zachytáva hlbokú túžbu po rozdielnom svete a nových slovách. A zdá sa, že nachádzajú odpoveď práve v prísnych a náročných slovách, ktoré sú ale plné nádeje Predchodcu. Jeho je krst pokánia, znamenie, ktoré vyzýva k obráteniu, k zmene života, pretože sa blíži ten, ktorý „bude krstiť Duchom Svätým a ohňom“ (3,16). A je pravdou, že nemôžeme ašpirovať na nový svet a zostať ponorení v egoizme a zvykoch spojených s hriechom. Aj Ježiš opúšťa dom a pravidelné práce, aby prišiel k Jordánu. Prichádza doprostred zástupu, ktorý počúva Krstiteľa a postaví sa do radu, ako všetci ostatní, aby bol pokrstený. Hneď ako ho Ján videl prichádzať vytyšil, že v tomto Človeku je niečo jedinečné, že je to ten tajomný Iný, ktorého očakával a ku ktorému smeroval celý jeho život. Chápe, že stojí pred niekým, kto je väčší ako on a že nie je hodný rozviazať mu ani remienky na sandálach.

Ježiš sa pri Jordáne ukazuje s výnimočnou pokorou, ktorá pripomína chudobu a jednoduchosť Dieťaťa položeného do jaslí a anticipuje pocity s ktorými na konci svojich pozemských dní bude umývať nohy apoštolom a podstúpi strašné poníženie kríža. Boží Syn, ten, ktorý je bez hrie-

chu, sa postaví medzi hriešnikov, ukazuje blízkosť Boha k ceste obrátenia človeka. Ježiš berie na svoje plecia váhu viny celého ľudstva, začína svoje poslanie postaviac sa na miesto hriešnikov v perspektíve kríža.

Zatiaľ čo pohrúžený do modlitby vychádza po krste z vody, otvárajú sa nebesia. Je to chvíľa, na ktorú čakali zástupy prorokov. „Kiež by si prelomil nebesá a zostúpil!“ vzýval Izaiáš (63,19). Podľa svätého Lukáša sa zdá, že v tejto chvíli je táto modlitba vypočutá. Vskutku, „otvorilo sa nebo a zostúpil na neho Duch Svätý“ (3,21-22) a zazneli slová, ktoré predtým nikdy nebolo slychať: „Ty si môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie“ (v. 22). Ježiš, vychádzajúc z vody, ako to uvádza sv. Gregor Naziánsky, „videl ako sa nebesia otvorili, tie nebesia, ktoré Adam pre seba a pre celé svoje potomstvo uzavrel“ (príhovor 39 ku Krstu Pána, PG 36). Otec, Syn a Duch Svätý zostupujú medzi ľuďmi a zjavujú nám ich lásku, ktorá je spásou. Ak anjeli oznamujú pastierom zvesť o narodení Spasiteľa a hviezda Mudrcom, ktorí prišli z Východu, teraz je to hlas samotného Otca, ktorý ukazuje ľuďom na prítomnosť jeho Syna vo svete, a ktorý pozýva, aby sme pozerali na vzkriesenie, na víťazstvo Krista nad hriechom a smrťou.

Radostné ohlasovanie evanjelia je odrazom tohto hlasu, ktorý zostupuje zhora. Pavol má pravdu, keď tak ako sme to počuli v druhom čítaní, píše Titovi: „Veď zjavila sa Božia láska na spásu všetkým ľuďom“ (2,11). Evanjelium je totiž pre nás milosťou, ktorá dáva radosť a zmysel životu. Ona, pokračuje apoštol, „nás vychováva, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v tomto veku trpezlivo, spravodlivo a nábožne“ (v.12). Vedie nás to k šťastnejšiemu, krajšiemu a solidárnejšiemu životu, k životu podľa Boha. Môžeme povedať, že dnes aj pre tieto deti sa otvárajú nebesia. Prijmú dar milosti krstu a Duch Svätý v nich bude prebývať ako v chráme a v hĺbke premení ich srdce. Od tej chvíle Otcov hlas aj ich bude nazývať svojimi synmi v Kristovi a vo svojej rodine, ktorou je Cirkev, daruje každému vznešený dar viery. Tento dar, ktorý teraz nemôžu naplno pochopiť, bude vložený do ich srdca, ako semienko plné života, ktoré bude čakať, aby vyklíčilo a prinieslo ovocie. Dnes budú pokrstení vo viere Cirkvi, vyznanej rodičmi, krstnými rodičmi a prítomnými kresťanmi, ktorí ich budú viesť za ruku ku Kristovi. Obrad krstu od začiatku upriamuje pozornosť na tému viery, keď celebrant pripomína rodičom, že žiadajúc krst pre vlastné deti, berú na seba záväzok „vychovávať ich vo viere“. Táto úloha sa rodičom a krstným rodičom pripomína ešte silnejším spôsobom v tretej časti obradu, ktorá začína slovami adresovanými práve im: „Usilujte sa vychovávať tieto deti tak, aby sa v nich božský život stále zveľaďoval. Ak ste teda v duchu viery ochotní vziať na seba túto úlo-

hu... vyznajte vieru v Ježiša Krista. V tejto viere sa udeľuje deťom krst“.

Slová obradu istým spôsobom napovedajú, že vyznanie viery a vzdanie sa hriechu zo strany rodičov a krstných rodičov predstavujú potrebný predpoklad, aby Cirkev mohla udeliť krst ich deťom. A tesne pred tým, ako sa leje voda na hlavu novorodenca je ďalšie pripomenutie viery. Celebrant kladie poslednú otázku: „Chcete teda, aby vaše dieťa prijalo krst vo viere Cirkvi, ktorú sme teraz všetci vyznali?“. A iba po ich kladnej odpovedi je udelená sviatosť. Aj vo vysvetľujúcich obradoch - pomazanie krízmou, odovzdanie bielej košielky a zapálenej sviece, gesta „Effeta“ - má viera centrálnu postavenie. „Dbajte o to - hovorí text, ktorý sprevádza zažatie sviece - aby vaše deti... žili vždy ako deti svetla, aby vytrvali vo viere a išli so všetkými svätými v ústrety Pánovi“. „Nech ti Pán Ježiš - uvádza opäť celebrant v obrade „Effeta“ - dá schopnosť čo najskôr

počúť jeho slovo a vyznávať tvoju vieru na chválu a slávu Boha Otca“. Všetko potom korunuje záverečné požehnanie, ktoré opäť pripomína rodičom ich snahu byť pre svoje deti „prvými svedkami viery“.

Drahí priatelia, tieto deti majú dnes veľký deň. Krstom, ktorým sa stali účastníkmi na smrti a zmŕtvychvstaní Krista, začínajú s ním radostné a nadšené dobrodružstvo učeníka. Liturgia ho predstavuje ako skúsenosť svetla. Keď Cirkev každému z nich odovzdáva zažatú sviecu, uvádza: „Prijmite svetlo Kristovo!“ Krst osvecuje Kristovým svetlom, otvára oči jeho nádhery a vovádza do Božieho tajomstva prostredníctvom božieho svetla viery. Deti, ktoré pokrstíme, budú kráčať vo svetle tejto viery po celý život, a to s pomocou rodičov a krstných rodičov. Práve oni budú musieť žiť svojimi slovami a svedectvom svojho života plamene viery detí, aby mohla zažiť v tomto našom svete, ktorý často tápe v temnotách pochybností, a priniesť svetlo evanjelia, ktoré je životom a nádejou. Iba tak, ako dospeli, budú môcť vyznať s plným vedomím slová, ktoré sa nachádzajú na konci vyznania viery v krstnom obrade: „Toto je naša viera. Toto je viera Cirkvi. Túto vieru vyznávame a ona je našou slávou v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi“.

Viera je aj v našich dňoch darom, ktorý musíme objavovať, pestovať a svedčiť o ňom. Nech každému z vás Pán touto slávnosťou krstu dá prežívať krásu a radosť z toho, že sme kresťanmi, aby sme tak mohli uviesť pokrstené deti k plnej príslušnosti ku Kristovi. Zverme týchto maličkých do materského príhovoru Panny Márie. Prosme ju, aby oblečení do bieleho odevu, ktorý je znamením novej dôstojnosti Božích synov, boli počas celého života vernými Kristovými učeníkmi a odvážnymi svedkami evanjelia Amen.

-Im-

Svätý Otec vymenoval apoštolského protonotára a ďalších predstaviteľov

Vatikán (8. januára, RV) – Pápež Benedikt XVI. vymenoval člena Kolégia apoštolských protonotárov. Stal sa ním Nicolas Henry Marie Denis Thevenin, doterajší poradca Apoštolskej nunciatúry prvého stupňa. Protonotár, alebo „prvý notár“ je titul každého z celkovo siedmich prvých notárov Apoštolskej kúrie, ktorí sú zodpovední za vystavovanie úradných dokumentov najvyššieho významu, týkajúcich sa napr. kanonizácie svätých a tiež asistujú pri otvorení a ukončení konkláve a pod.

Okrem toho dnes Svätý Otec vymenoval aj predsedu Stálej komisie na ochranu kultúrneho dedičstva Cirkvi, ktorým sa stal Antonio Paolucci, riaditeľ Vatikánskych múzeí, a tiež tajomníčku tejto komisie, ktorou sa stala Maria Cristina Carlo-Stellaová, vedúca úradu na údržbu Baziliky sv. Petra - „Fabbrica di San Pietro“. -sg-

Benedikt XVI. navštívil v nemocnici kardinála Etchegaraya

Vatikán (9. januára, RV) – V sobotu vo večerných hodinách Svätý Otec navštívil na rímskej poliklinike Gemelli kardinála Rogera Etchegaraya, ktorý je v nemocnici po operácii zlomeniny krčka stehennej kosti. Zranenie nastalo pri páde v Bazilike sv. Petra 24. decembra, na začiatku slávenia polnočnej svätej omše, pri ktorej na Svätého Otca zaútočila psychicky narušená žena. Počas krátkej návštevy sa pápež zaujímal o kardinálov zdravotný stav a uistil ho o svojej duchovnej blízkosti. Pooperačný stav kardinála Etchegaraya je veľmi dobrý a z nemocnice má byť prepustený v najbližších dňoch. -pd-

Výzvy Benedikta XVI. k situácii migrantov a k prejavom násilia proti kresťanom

Vatikán (11. januára, RV) – Pri modlitbe Anjel Pána v nedeľu 10. januára sa Benedikt XVI. osobitne vyjadril k otázke migrantov a k prejavom násilia s náboženským pozadím, ktorých sme boli svedkami počas uplynulých dní. Svätý Otec predniesol nasledujúce výzvy:

„V týchto posledných dňoch mimoriadnym spôsobom upútali moju pozornosť dve skutočnosti: situácia migrantov, ktorí hľadajú lepší život v krajinách, ktoré z rôznych dôvodov ich prítomnosť potrebujú a konflikt-

ná situácia v niektorých krajinách sveta, kde kresťania sú tercom útokov, a to i v podobe násilností.

Je potrebné si znovu všimnúť podstatu problému. Treba začať od významu osoby. Príslušnosť je ľudská bytosť, iného pôvodu, kultúry a tradície, ale je osobou, ktorá sa má rešpektovať s jej právami i povinnosťami. Osobitne v oblasti práce, kde je väčšie pokušenie k jeho využívaniu, ale tiež i v konkrétnych podmienkach života. Násilie pre nikoho a nikdy nesmie byť cestou k riešeniu problémov. Problém má predovšetkým ľudský charakter. Vyzývam vás hľadiť na tvár toho druhého a spoznať, že on má dušu, dejiny a život, je osobou a Boh ho miluje rovnako ako miluje mňa. Chcem si podobne všimnúť i situáciu človeka uprostred rozličnosti náboženstiev. Násilie proti kresťanom v niektorých krajinách vyvolalo pohoršenie mnohých i preto, že sa prejavilo v najposvätejších dňoch kresťanskej tradície. Je potrebné, a to zdôrazňujem, aby si politické ako i náboženské inštitúcie plnili dôsledne svoju zodpovednosť. V mene Boha nemožno konať násilie. Nie je mysliteľné prejavovať Bohu úctu popri súčasnom znevažovaní dôstojnosti a slobody blížneho, ktorý nám je podobný“. -pd-

Pápež sa stretol so Susannou Maiolovou a jej rodinou

Vatikán (13. januára, RV) – Hovorca Svätej stolice páter Federico Lombardi SJ informoval o stretnutí Benedikta XVI. so Susannou Maiolovou, ženou, ktorá ho napadla pred začiatkom svätej omše 24. decembra. Ako sa uvádza v komuniké, „Svätý Otec sa so slečnou Susannou Maiolovou a jej rodinou krátko stretol v súkromí v závere generálnej audiencie ... Slečna Maiolová vyjadrila ľútosť nad tým, čo spôsobila na začiatku slávnosti vianočnej vigílie. Svätý Otec jej zasa vyjadril odpustenie, pričom sa zaujímal o jej zdravie a zaželel jej uzdravenie. Slečnu Maiolovú sprevádzali dvaja členovia jej rodiny. Čo sa týka vyšetrovania v tejto záležitosti, magistrát Mestského štátu Vatikán v ňom bude naďalej pokračovať“. -sg-

Vo Vatikáne otvorili 81. justičný rok

Vatikán (9. januára, RV) - Slávnostnou liturgiou, ktorej predsedal vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone, bol v kaplnke Governatorátu otvorený 81. justičný rok tribunálu Mestského štátu Vatikán. Právnická administrácia vatikánskeho štátu tradične začína svoj nový rok svätou omšou, počas ktorej zúčastnení prosia o Božiu pomoc pre svoju náročnú a delikátnu justičnú činnosť. -pd-

Novoročné stretnutie Benedikta XVI. s členmi diplomatického zboru

Vatikán (11. januára, RV) - V pondelok sa v Kráľovskej sále Apoštolského paláca Benedikt XVI. stretol s členmi diplomatického zboru akreditovanými pri Svätej stolici na slávnostnom novoročnom stretnutí. Na úvod pápeža pozdravil dekan diplomatického zboru, veľvyslanec Hondurasu Alejandro Emilio Valladares Lanza. Benedikt XVI. sa potom prihovoril prítomným veľvyslancom pri Svätej stolici, ktorých je celkovo 80. V úvode vyjadril veľké uspokojenie zo strany Svätej stolice z nadviazania diplomatických vzťahov s Ruskou federáciou pred niekoľkými týždňami a tiež vyzdvihol význam nedávnej návštevy prezidenta socialistického Vietnamu vo Vatikáne.

Benedikt XVI. sa v príhovore hlbšie zamerl na hlavné problémy súčasného sveta, ktoré si vyžadujú pozornosť na medzinárodnej úrovni. Poukázal na nezastupiteľný príspevok Cirkvi pre každého človeka bez rozdielu, jej príspevok pre ľudstvo ako také: „Cirkev je otvorená voči všetkým, pretože – v Bohu – existuje pre druhých!“ Pápež ďalej v nadväznosti na svoje nedávne Posolstvo pokoja z 1. januára a na encykliku Caritas in veritate opäť zdôraznil, že v aktuálnej dramatickej situácii ľudstva po ekonomickej a sociálnej stránke je potrebné ísť ku samotným koreňom problému. Tieto podľa jeho slov nachádzame práve v morálnej oblasti, „v bežne zaužívanej egoistickej a materialistickej mentalite, ktorá zabúda na hranice, prislúchajúce každému stvoreniu.“ Svätý Otec v tejto súvislosti hovoril najmä o ochrane životného prostredia, ktorá má ísť ruka v ruke s tzv. „ekológiou človeka“ alebo humánnou ekológiou.

Na záver pápež všetkým zaželel požehnaný nový rok. Na stretnutí diplomatického zboru bolo prítomných vyše desať nových veľvyslancov, medzi nimi napr. nový veľvyslanec USA Miguel Diaz. Slovensko zastupoval veľvyslanec SR pri Svätej stolici Jozef Dravecký. **-jb-**

Benedikt XVI. regionálnym politikom: Musí ísť o človeka

Vatikán (14. januára, RV) - Svätý Otec prijal na audiencii predstaviteľov Ríma a regiónu Lazio. Na tradičnú výmenu novoročných pozdravov prišli primátor Ríma Gianni Alemanno, prezident Provincie Rím Nicola Zingaretti a ďalší predstavitelia a členovia poradných zborov. Benedikt XVI. sa vo svojom príhovore okrem iného dotkol ekonomickej krízy, ktorá má dopad i na obyvateľov Ríma a celého regiónu Lazio. Citujúc niektoré myšlienky zo svojej encykliky Caritas in veritate upozornil na ústredné miesto, ktoré musí v politike zaujímať

človek a spoločné dobro, keď povedal: „Ľudská osoba je v centre politickej činnosti a jej morálny i duchovný rast by mali mať na zreteli tí, ktorí sú poverení riadením občianskej spoločnosti. Títo dostali dôveru zo strany občanov, čo predstavuje veľkú zodpovednosť pri riadení inštitúcií, ktoré by mali predovšetkým sledovať spoločné dobro“.

Pápež ďalej zdôraznil, že samotné inštitúcie by sa mali riadiť duchom prajnosti a zdravej dialektiky, pretože „čím viac bude spoločného podielu na rozhodovaní, tým účinnejší rozvoj to umožní pre obyvateľov.“ Benedikt XVI. ocenil konkrétne to, že v niektorých nových častiach mesta a regiónu, kde bývajú predovšetkým mladé rodiny s deťmi, boli v spolupráci s cirkevnými inštitúciami vybudované „oratóriá pre najmenších“ na spôsob detských jaslí.

Ďalšou oblasťou, na ktorú Benedikt XVI. upozornil regionálnych predstaviteľov, je mládež. Musí ísť o to, povedal pápež, aby mladá generácia pri plánovaní svojho života nestratila zo zreteľa autentické hodnoty. Aby nestratila pohľad „nahor“ a aby našla v náboženstve a kresťanskej kultúre vznešené vyjadrenie týchto hodnôt. Cirkev chce spolupracovať so všetkými a osobitne s tými, čo pracujú v oblasti školstva, na formovaní k vznešenejšiemu pohľadu na lásku a na ľudskú sexualitu. Ide tu podľa jeho slov o „pozvanie k pochopeniu toho, že Cirkev, keď vyslovuje „nie“, hovorí „áno“ pre život, pre skutočnú lásku, ktorá sa prežíva v opravdivom sebadarovaní druhému, ktorá je otvorená pre život a ktorá sa neuzatvára v narcistickom videní dvojice.“ **-pd-**

V Ríme vychádza „Kódex Pauli“

„Najväčšia pocta apoštolovi Pavlovi, práca s vysokou ekumenickou hodnotou, uprostred umenia a krásy“ – takéto označenie si vyslúžil „Kódex Pauli“, monumentálne dielo, vyrobené v štýle starých mníšskych kódexov, z dielne opátstva pri Bazilike sv. Pavla za hradbami v Ríme. Kniha so 424 stranami bude dnes predstavená v Kapitole za prítomnosti arcikňaza baziliky kardinála Andreu Cordera Lanzu di Montezemola a Mons. Gianfranca Ravasiho, predsedu Pápežskej rady pre kultúru.

Dielo, venované pápežovi Benediktovi XVI., obsahuje doposiaľ nepublikované, špeciálne priripavené práce ekumenického patriarchu Konštantínopolu Bartolomeja I., patriarchu Moskvy a celého Ruska Kirilla, melkitského patriarchu Antiochie a celého Východu Gregoriosa II. Lahama, prímasa Anglikánskeho spoločenstva Rowana Williamsa, a emeritného biskupa Evanjelickej cirkvi z Hannoveru Eduarda Lohseho. Prezentácia, ako uvádza tlačové komuniké, je ešte dôležitejšia v súvislosti s blížiacim sa Týždňom modliteb za jednotu kresťanov, tento rok v dňoch 18. – 25. januára. **SIR, Dana Jacečková**

Katechéza Benedikta XVI.: „Menší bratia a Bratia kazatelia“

Drahí bratia a sestry,

na začiatku nového roka sa pozrime na dejiny kresťanstva, ako sa postupne vyvíjalo a ako sa môže obnovovať. Môžeme v nich vidieť, že svätí, vedení Božím svetlom, sú opravdivými reformátormi života Cirkvi i spoločnosti. Ako učители svojim slovom a ako svedkovia svojim príkladom dokázali presadiť trvalú a hlbokú cirkevnú obnovu, pretože sami boli z hĺbky obnovení, boli v kontakte s opravdivou novosťou - s prítomnosťou Boha vo svete.

Táto potešujúca skutočnosť, že v každej generácii sa rodia svätí a prinášajú tvorivosť obnovy, ustavične sprevádza Cirkev uprostred smutných a negatívnych stránok jej dejinnej cesty. Storočie po storočí môžeme vidieť, ako sa postupne rodia reformačné a inovačné sily, pretože Božia novosť je nevyčerpatelná a stále dáva novú silu na cestu vpred. Tak to bolo aj v 13. storočí, keď vznikli a mimoriadne sa rozrástli žobravé rády.

Nazývali sa tak pre svoju charakteristickú vlastnosť – „žobranie“, teda pokorné dožadovanie sa ekonomickej podpory od ľudí, aby mohli žiť svoj sľub chudoby a vykonávať svoje evanjelizačné poslanie.

Spomedzi žobravých rádo, ktoré v tej dobe vznikli, patria k najznámejším a najdôležitejším bratia minoriti a kazatelia, známi ako františkáni a dominikáni. Nazývajú sa tak podľa svojich zakladateľov, konkrétne podľa Františka z Assisi a Dominika Guzmána. Títo dvaja veľkí svätci mali schopnosť čítať s porozumením „znamenia čias“ a využiť v nich výzvy, s ktorými sa mala Cirkev ich doby vyrovnáť.

Prvou výzvou bolo šírenie sa rôznych skupín a hnutí veriacich, ktorí – hoci boli inšpirovaní oprávnenou túžbou po autentickom kresťanskom živote – sa často stavali mimo cirkevného spoločenstva. Boli v radikálnej opozícii voči bohatej a krásnej Cirkvi, ktorá sa takou stala práve vďaka rozkvetu mníšstva.

Na nedávnych katechézach som sa zaoberal mníšskou komunitou v Cluny, ktorá vždy priťahovala mladých – a teda životné sily –, ale aj majetok a bohatstvá. Logicky sa tak na začiatku Cirkev rozvíjala ako bohatá na majetky a nemobilná.

Oproti tejto Cirkvi stála myšlienka, že Kristus prišiel na svet chudobný a že pravá Cirkev by mala byť práve Cirkvou chudobných. Túžba po pravom kresťanskom živote tak stála proti empirickej realite Cirkvi. Išlo o takzvané stredoveké žobravé (pauperistické) hnutia. Tieto hnutia ostro kritizovali spôsob života vtedajších kňazov a mníchov, ktorých obviňovali, že zradili evanjelium a nepraktizujú chudobu ako prví kresťania. Preto oproti úradu biskupov vytvorili vlastnú, „paralelnú hierarchiu“.

Aby odôvodnili svoje rozhodnutia, začali navyše šíriť učenia, ktoré sa nezhodovali s katolíckou vierou. Napríklad hnutie katarov alebo albigencov znovu predkladalo staré herézy, ako znevažovanie a pohrdanie materiálnym svetom – odpor k bohatstvu sa rýchlo stal odporom proti

materiálnej realite ako takej –, ďalej popieranie slobodnej vôle a tiež dualizmus, podľa ktorého existuje princíp zla rovnocenný s Bohom.

Tieto hnutia mali úspech zvlášť vo Francúzsku a v Taliansku, no nielen pre ich dobrú organizáciu, ale aj preto, že poukazovali na skutočný neporiadok v Cirkvi, zapríčinený málo príkladným správaním sa rôznych predstaviteľov kléru.

Františkáni a dominikáni v stopách svojich zakladateľov však ukázali, že je možné žiť evanjeliou chudobu, pravdu evanjelia ako takú, bez oddelenia sa od Cirkvi. Ukázali, že Cirkev ostáva pravým, autentickým miestom evanjelia a Svätého písma.

Dominik a František práve z intímneho spoločenstva s Cirkvou a pápežom vyťažili silu svojho svedectva. Svojím v dejinách zasväteného života celkom jedinečným rozhodnutím sa členovia týchto rádo, nielen vzdali vlastníctva osobného majetku, ako to robili mnísi už od dávna, ale nechceli ani to, aby pozemky a nehnuteľnosti boli prepísané na ich spoločenstvo. Tým chceli ukázať radikálne striedmy život, solidaritu s chudobnými, a dôverovať len Božej prozreteľnosti, žiť každý deň len z nej, z dôveryplného oddania sa do Božích rúk.

Tento osobný i komunitný štýl života žobravých rádo, v spojení s úplným príhnutím k učeniu Cirkvi a jej autorite, veľmi ocenili vtedajší pápeži, napríklad Inocent III. a Honorius III., ktorí ponúkli plnú podporu tejto novej cirkevnej skúsenosti, lebo v nej rozpoznali hlas Duha Svätého. A tak nechýbalo ovocie: žobravé skupiny, ktoré sa oddelili od Cirkvi, sa znovu vrátili do cirkevného spoločenstva, alebo sa postupne zmenšovali, až vymizli.

Aj dnes, hoci žijeme v spoločnosti, v ktorej často prevláda vôľa „mať“ nad „byť“, existuje veľká citlivosť na príklady chudoby a solidarity, ktoré veriaci dávajú svojimi odvážnymi rozhodnutiami. Ani dnes nechýbajú podobné iniciatívy - hnutia, ktoré skutočne vychádzajú z novosti evanjelia, a i dnes ho žijú radikálne a oddávajú sa do Božích rúk, aby slúžili bližným.

Svet, ako to pripomína Pavol VI. v encyklike Evangelii nuntiandi, rád počúva učiteľov, ktorí sú aj svedkami. A to je ponaučenie, na ktoré nikdy netreba zabúdať pri šírení evanjelia: v prvom rade treba žiť to, čo sa ohlasuje, byť zrkadlom Božej lásky.

Františkáni a dominikáni boli svedkami, ale aj učiteľmi. Ďalšou v tej dobe rozšírenou potrebou bolo totiž náboženské vzdelávanie. Nemálo veriacich laikov, ktorí žili v rozvíjajúcich sa mestách, chcelo viesť duchovne intenzívny kresťanský život. Chceli si prehĺbiť svoje poznanie viery a nechať sa viesť strmou, no oduševňujúcou cestou svätosti. Žobravé rády, našťastie, vedeli vychádzať v ústrety aj tejto potrebe - vedeli jednoducho ohlasovať evanjelium v jeho hĺbke a veľkoleposti, čo bolo azda aj hlavným cieľom tohto hnutia. S veľkou horlivosťou sa venovali kázaniu. Mnoho veriacich, často celé zástupy, sa schádzali, aby počúvali týchto kazateľov (napr. sv. Antona) v kostoloch i na otvorených priestranstvách.

Kazatelia sa zaoberali témami blízky životu ľudu, predovšetkým praktizovaním teologálnych a morálnych čností, a to pomocou konkrétnych, ľahko pochopiteľných príkladov. Okrem toho učili rôznym formám života modlitby a zbožnosti. Napríklad františkáni sa zaslúžili o rozšírenie zbožnej úcty voči Kristovmu človečenstvu i snáh o nasledovanie Pána. Preto neprekvapuje, že mnohí veriaci, muži i ženy, sa rozhodli nechať sa na kresťanskej ceste sprevádzať bratmi františkánmi alebo dominikánmi, ktorí boli vyhľadávanými a cenenými duchovnými vodcami a svedníkmi. Tak sa zrodili združenia veriacich laikov, ktoré sa inšpirovali spiritualitou sv. Františka a sv. Dominika, primerane svojmu životnému stavu. Ide o tzv. tretí rád, tak františkánsky, ako dominikánsky.

Inými slovami, ponuka na „svätosť laikov“ si získala mnohých veriacich. Ako pripomenul i Druhý vatikánsky koncil, povolanie k svätosti nie je vyhradené len niektorým, ale je univerzálne (porov. *Lumen gentium*, 40). Vo všetkých životných stavoch, podľa potrieb každého z nich, existuje možnosť žiť evanjelium. Aj dnes sa každý kresťan musí usilovať o „plnosť kresťanského života“, nech už patrí k akémukoľvek životnému stavu.

V stredoveku bol význam žobravých rádov taký veľký, že laické inštitúcie – ako organizácie práce, starobylé cechy i samotné občianske autority – často žiadali o radu členov týchto rádov pri vypracúvaní svojich stanov a niekedy aj pri riešení vnútorných či vonkajších sporov.

Františkáni a dominikáni sa stali duchovnými animátormi stredovekých miest. S veľkou intuíciou zaviedli do praxe pastoračnú stratégiu vhodnú na zmenu spoločnosti. Pretože veľa ľudí sa sťahovalo z dedín do miest, zakladali si svoje kláštory nie vo vidieckych, ale v mestských zónach. Navyše ak chceli vykonávať svoju činnosť v prospech duší, často sa museli podľa pastoračných potrieb sťahovať.

Ďalším novátorským rozhodnutím žobravých rádov bolo vzdať sa princípu stability, ktorý bol pre staroveké mníšstvo bežný, a zvolili si iný spôsob. Minoriti a kazatelia s misijným zápalom putovali z miesta na miesto. V dôsledku toho boli aj inak organizovaní ako väčšina rehoľných rádov. Namiesto tradičnej autonómie, ktorú kláštory v tom čase mali, kládli väčší dôraz na rád ako taký a na jeho generálneho predstaveného a tiež na štruktúru provincie. Vďaka tomu boli žobraví mnísi viac k dispozícii pre potreby univerzálnej Cirkvi. Táto pružnosť umožnila posielat' schopnejších bratov na špecifické misie, a tak sa žobravé rády dostali do severnej Afriky, na Blízky východ a do severnej Európy. Prispelo to k obnoveniu dynamiky misií.

Ďalšiu veľkú výzvu predstavovali kultúrne zmeny, ktoré v tom čase prebiehali. Nové otázky vyvolávali živú diskusiu na univerzitách, ktoré vznikli koncom 12. storočia. Minoriti a kazatelia neváhali a ujali sa aj tejto úlohy. Ako študenti i ako profesori vstupovali na najznámejšie vtedajšie univerzity, vytvorili študijné centrá a mnohé veľmi hodnotné spisy, z ktorých sa zrodili skutočné myšlienkové školy, a tak sa stali protagonistami scholastickej

teológie v jej vrcholnom období a významne prispeli k rozvoju myslenia.

Najväčší myslitelia sv. Tomáš Akvinský a sv. Bonaventúra patrili k týmto žobravým rádom, ktoré svojím dynamizmom uskutočňovali novú evanjelizáciu, čím obnovili aj odvahu rozmýšľať, dialóg medzi rozumom a vierou. I dnes treba praktizovať „lásku k pravde v pravde“, „intelektuálnu lásku“, aby bol osvietený rozum a viera sa spojila s kultúrou.

Plodné úsilie františkánov a dominikánov na stredovekých univerzitách je pozvaním, drahí veriaci, aby sme boli prítomní na miestach, kde sa intelektuálne pracuje, aby sme tam s úctou a presvedčivo ponúkali svetlo evanjelia pri základných otázkach, ktoré sa týkajú človeka, jeho dôstojnosti, jeho večného osudu. Istý mních so zreteľom na stredovekých františkánov a dominikánov, na duchovnú obnovu, ktorú vyvolali, a na dych nového života, ktorý odovzdali svetu, povedal: „V tých časoch svet starol. A v Cirkvi povstali dva rády, vďaka ktorým sa obnovila jej mladosť ako mladosť orlice“ (Buchard d'Ursperg, *Chronicon*).

Drahí bratia a sestry, na začiatku tohto nového roka prosíme Ducha Svätého, večnú mladosť Cirkvi, aby každý pocítil naliehavú potrebu vierohodne a odvážne svedčiť o evanjeliu, aby nechýbali svätci, vďaka ktorým zažiarí Cirkev ako nevesta, stále čistá a krásna, bez poškvŕny a vrásky, schopná neodolateľne priťahovať svet ku Kristovi a k jeho spásu. **Preložila Mária Spišiaková**

Pápež vyzval na pomoc Haiti zasiahnutému zemetrasením

Vatikán (13. januára, RV) – Svätý Otec je duchovne spojený s trpiacim obyvateľstvom Haiti po ničivom zemetrasení, ktoré zasiahlo karibský ostrov. Pri stretnutí s veriacimi na generálnej audiencii Benedikt XVI. vyzval cirkevné charitatívne organizácie i medzinárodné spoločenstvo ku konkrétnym skutkom solidarity:

„Pozývam všetkých pripojiť sa k mojej modlitbe k Pánovi za obeť tejto katastrofy a za tých, ktorí oplakávajú svojich zosnulých. O mojej duchovnej blízkosti uisťujem tých, ktorí stratili strechu nad hlavou a všetkých, ktorých rozlične postihla táto ťažká pohroma. Vyprosujem im od Boha útechu a úľavu v utrpení. Vyzývam k veľkodušnosti zo strany všetkých, aby týmto bratom a sestrám vo chvíľach núdze a bolesti nechýbala naša konkrétna solidarita a účinná pomoc medzinárodného spoločenstva. Katolícka cirkev sa okamžite aktivizuje prostredníctvom svojich charitatívnych inštitúcií na pomoc obyvateľstvu v jeho najnaliehavejších potrebách.“

Haiti je najchudobnejšou latinskoamerickou krajinou a celosvetovo zaujíma jedno z posledných miest z hľadiska sociálnych a zdravotných podmienok obyvateľstva.

-jb-

Útoky na katolícku menšinu v Malajzii

Malajzia (9. januára, Fides/RV) – Tri katolícke kostoly sa stali predvčerom terčom útokov na periférii Kuala Lumpur v Malajzii – uviedla agentúra Fides. Ide o prevažne moslimskú oblasť. Jeden kostol podpálili a vážne zničili, do ďalších dvoch hodili zápalné bomby. Minister vnútra Ishammuddin Hussein ubezpečil verejnosť, že udalosti neberie na ľahkú váhu. Šéf polície Musa Hassan zasa informoval o rozmiestnení policajných zložiek na ochranu kostolov, v súvislosti s ďalšími očakávanými demonštráciami moslimov.

Útoky v krajine opäť rozprúdili diskusiu ohľadne práva katolíkov používať slovo „Allah“. Najvyšší malajzijský súd totiž katolíckemu týždenníku „Herald Weekly“ jeho používanie najprv povolil, ale neskôr zrušil. Dôvodom boli obavy vlády z možného rizika medzináboženských nepokojov v prevažne moslimskej krajine. Vláda argumentovala rozhodnutím Vysokiej národnej rady islamského náboženského dekrétu „fatwa“ z mája 2008, podľa ktorého môžu slovo „Allah“ používať len moslimovia. Podľa Cirkvi však v malajzijskom jazyku iné slovo na vyjadrenie Boha ako „Allah“ neexistuje, a tak sú takéto obmedzenia protiústavné.

V uplynulých týždňoch bolo zhabaných až 15-tisíc biblií len preto, že v preklade obsahovali slovo „Allah“. Doplňme, že katolíci tvoria v Malajzii 9% populácie, zatiaľ čo moslimovia 60%. -sg-

Útoky na kresťanov v Alžírsku

Alžírsko (12. januára, RV) – V alžírskom meste Tizi Ouzou boli zničené priestory protestantského kostola. Podľa výpovede miestneho pastora v sobotu 9. januára vtrhla skupina asi dvadsiatich zamaskovaných mužov v noci do kostola a zdevastovala jeho prednú časť založením ohňa. Už v priebehu dňa niekoľkí extrémisti zabráňovali veriaciim vstúpiť do kostola na modlitbu.

K podobnému incidentu došlo už na sklonku minulého roku 29. decembra, kedy asi päťdesiat mužov vniklo do modlitebne s výstražným nariadením voči veriaciim zhromaždeným vnútri, aby opustili priestor. Ďalším bránili vstúpiť dovnútra so slovami: „Toto je islamské územie, choďte sa modliť inde.“ Polícia, privolaná komunitou kresťanov nariadila paradoxne kresťanom, aby sa rozišli.

Mesto Tizi Ouzou je z minulosti smutne známe pre vraždu 4 misionárov z kongregácie Bielych ot-

cov z decembra 1994 a pre masaker 7 francúzskych trapistických mníchov v roku 1996.

Legislatíva v Alžírsku, ako aj v ostatných islamských krajinách sankcionuje každý pokus o konverziu moslima trestnou sadzbou. Okrem toho zákon z roku 2006 povoľuje neislamské vierovyznania, len ak majú uznanie ústavou krajiny, k dosiahnutiu ktorého musia získať schválenie zo strany miestnej autority a navyše aj osobitnej komisie ministerstva pre náboženské záležitosti. Ešte prísnejší zákon z roku 2007 sa vzťahuje na expanziu protestantských kostolov v krajine, zvlášť evanjelických. Podľa predsedu protestantských cirkví v Alžírsku, pastora Mustaphu Krima, je v krajine 32 miest kultu evanjelického vierovyznania. Údaje OSN z roku 2002 hovoria o celkovom počte 150-tisíc alžírskych kresťanov, z ktorých je 100-tisíc katolíkov. -jak-

Vandalizmus v portugalskej Fatime

Kostol Najsvätejšej Trojice a štyri sochy pri svätyni Panny Márie Fatimskej v portugalskej Fatime boli v nedeľu ráno poškodené vandalmi, ktorí na nich nastriekali graffiti. Farbou boli poškodené sochy Jána Pavla II., Pavla VI., Pia XII. a biskupa Josého Alvesa Correiu da Silvu. Graffiti obsahuje slová „islam“, „mesiac“, „slnko“, „moslim“, a „mešita“. Podľa oficiálneho stanoviska správy svätyně, ktorá vyjadrila ľútosť nad neúctou a znehodnotením, čistenie sôch už prebieha a je veľmi obtiažne. Vandalizmus vyšetruje polícia. Zenit, Dana Jacečková

V Egypte zavraždili šiestich kresťanov

Koptskí kresťania v Egypte zažili tragické Vianoce. Pri ozbrojenom útoku na veriaciim, zhromaždených v Kostole sv. Jána v Nagaa Hamadi, asi 60 km od Luxoru, boli zastrelení šiesti kresťania, moslimský policajt, a 10 ďalších osôb bolo zranených. Predpokladá, že dôvodom násilia v deň slávenia Božieho narodenia bol únos a údajné znásilnenie 12-ročnej moslimky, z ktorého islamská komunita obviňuje kresťana. Biskup Kirolos, ktorý chrám opustil iba niekoľko minút pred strelbou potvrdil, že v uplynulých týždňoch sa mu moslimovia vyhrážali, bezpečnostné zložky to však nebrali vážne. RV, Dana Jacečková

Prezident SR Ivan Gašparovič prijal predstaviteľov cirkví a náboženských spoločností v Slovenskej republike

Prezident SR Ivan Gašparovič s manželkou Silviou Gašparovičovou prijal 12. januára v Prezidentskom paláci predstaviteľov cirkví a náboženských spoločností v Slovenskej republike. Na stretnutí boli prítomní Marek Maďarič, minister kultúry SR, Mons. Mario Giordana, apoštolský nuncius a Ján Juran, riaditeľ cirkevného odboru Ministerstva kultúry SR.

Na tradičnom novoročnom stretnutí hlava štátu zdôraznila, že novoročné stretnutia s predstaviteľmi cirkví na Slovensku vníma predovšetkým ako prejav dlhodobých vzťahov medzi štátom a cirkvami i náboženskými spoločnosťami, ale aj medzi predstaviteľmi cirkví i štátu.

Ivan Gašparovič pripomenul, že Slovenská republika má záujem, aby sa tieto dobré vzťahy naďalej rozvíjali na základe vzájomného rešpektu, dôvery a podpory. „Štátu záleží na tom, aby občania mali svoje duchovné a náboženské potreby všestranne zabezpečené. Pre cirkvi a náboženské spoločnosti je dobré a užitočné, ak svoju činnosť môžu vykonávať v usporiadaných, kultúrnych a bezpečných podmienkach,“ uviedol prezident SR.

Ocenil významnú úlohu, ktorú zohrávajú cirkvi na vytváraní zdravej morálnej spoločenskej klímy v spoločnosti. „Vaša pozornosť duchovným hodnotám, ktoré odsúvajú do úzadia nezdravé spoločenské javy, ako napríklad honba za materiálnymi statkami, bohatstvom často aj na úkor blížnych, či vlastného svedomia a taktiež budovanie pracovnej kariéry na úkor rodiny, manželstiev, detí, či vlastného zdravia je nenahraditeľná. Musíme byť znepokojení, keď klasické, generáciami overené hodnoty, sú spochybňované či relativizované.“

Slovenský prezident vyslovil želanie vytvoriť spravodlivý štátny a spoločenský poriadok, prostredníctvom ktorého je každému dané to, čo mu patrí. „Cirkev sa do úsilia o spravodlivosť vie začleniť slovami Písma Svätého a zásadami pastorácie. Preto Vás prosím, aby ste vo svojich cirkvách, vo svojich farnostiach a náboženských spoločnostiach sústredili svoju pozornosť a sily aj týmto smerom. Chceme spravodlivú, usporiadanú, slobodnú

spoločnosť, ktorá sa bude riadiť pevnými morálnymi zásadami a duchovnými hodnotami,“ povedal Ivan Gašparovič.

Za predstaviteľov katolíckej cirkvi na Slovensku poďakoval za pozvanie na už tradičné novoročné stretnutie Mons. Stanislav Zvolenský:

„Vážený pán prezident, chcem Vám poďakovať aj v mene predstaviteľov katolíckej Cirkvi na Slovensku

za pozvanie na už tradičné novoročné stretnutie s Vami. Chápeme ho ako prejav pozornosti voči pôsobeniu katolíckej cirkvi v našej spoločnosti. Sme radi, že sa môžeme stretnúť s najvyšším predstaviteľom Slovenskej republiky. Veriaci katolíci pri bohoslužbách pravidelne v modlitbe spomínajú na vedúcich predstaviteľov štátu, rád pripomínam túto skutočnosť a uisťujem Vás aj

o modlitbe za prezidenta Slovenskej republiky.

Ďakujem pri tejto príležitosti aj za zmienku vo Vašom novoročnom príhovore, že si vážite výzvu biskupov ku solidarite a že jej dosah je obzvlášť významný najmä teraz, v čase svetovej hospodárskej krízy (porov. Novoročný príhovor prezidenta SR Ivana Gašparoviča 1.1.2010).

Je všeobecne prijaté, že korene situácie, ktorú pozorujeme a cítime, sú v narušenom morálnom poriadku a problém treba riešiť veľkou snahou o zmenu mentality spoločnosti a o nový životný štýl. Práve na tomto sa môžeme a chceme podieľať ako spoločenstvo veriacich, ale aby to bolo možné, treba, aby sa uznal verejný význam veriacich a náboženstva. S ľútosťou pozorujeme, že sa rozširujú v politických a kultúrnych kruhoch ako aj komunikačných prostriedkoch postoje malého uznania, ba niekedy až nepriateľstva, či pohrdania náboženstvom, osobitne tým kresťanským. Je jasné, že, ak relativizmus je chápaný ako podstatný konštitutívny prvok demokracie, potom je tu riziko, že laickosť sa chápe jedine ako vylúčenie, alebo odmietnutie spoločenského významu náboženstva. Je nevyhnutné vymedziť pozitívnu laickosť, založenú na správnej autonómii medzi poriadkom svetským

a duchovným, nech podporuje zdravú spoluprácu a spoločnú zmysel zodpovednosti. V tomto zmysle s uspokojením chceme vyzdvihnúť, že aj Lisabonská zmluva predpokladá, že Európska únia bude udržiavať s cirkvami dialóg „otvorený, transparentný, pravidelný“ (čl. 17). V mene spomenutého dialógu katolícka Cirkev prednáša svoje stanovisko aj k otázkam diskusie o zákonoch a programoch, ktoré, v mene boja proti diskriminácii, narúšajú biologický základ rozdielov medzi pohlaviami. Sloboda nemôže byť absolútna, lebo človek nie je Boh, ale Boží obraz, jeho stvorenie. Pre človeka nemôže byť životnou cestou, po ktorej má ísť, cesta svojvôle alebo túžby, ale musí pozostávať práve v rešpektovaní štruktúry, ktorú chce Stvoriteľ.

Spoločne si želáme, chceme sa o to všetkými silami snažiť a aj Vás, pán prezident, prosíme o podporu, aby pri budovaní vlastnej budúcnosti naša vlasť Slovenská republika, a Európa boli vždy schopné načrtnúť do prameňov vlastnej kresťanskej identity. Kresťanská identita má nenahraditeľnú úlohu pri formovaní svedomia každej generácie a pri posilňovaní základného etického konsenzu pre dobro každej osoby. (porov. Benedikt XVI., Príhovor občianskym autoritám a diplomatickému zboru, Praha, 26. septembra 2009.

Vážený pán prezident,

chcem Vás uistiť, že katolícka Cirkev na Slovensku, veriaci a predstavitelia Cirkvi, sú ochotní zo všetkých síl prispievať k pozitívnemu rozvoju našej spoločnosti.

Želáme Vám spoločne pokojný a požehnaný nový rok 2010 v Vašom dôležitom úrade i vo Vašom osobnom živote.

V mene predstaviteľov Ekumenickej rady cirkvi na Slovensku vyjadril poďakovanie za prijatie generálnej biskup Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania Miloš Klátik. Vyjadril potešenie zo záujmu hlavy štátu o službu duchovných predstaviteľov v kresťanských cirkvách, ktorá je zároveň aj službou pre celú spoločnosť. „Uvedomujeme si, ako beží čas nášho života, preto slovami žalmistu prosíme – uč nás tak počítat' dni života, aby sme získali múdre srdce,“ uviedol v príhovore Miloš Klátik.

Čestný predseda Ústredného zväzu židovských náboženských obcí v SR Pavel Traubner ocenil, že aj tak malá židovská komunita na Slovensku je rešpektovaná ako aktuálna súčasť spoločnosti. Vyjadril radosť, že hlava štátu zachováva tradíciu novoročných stretnutí, čím dokazuje, že akceptuje všetkých predstaviteľov bez ohľadu na ich konfesiu. „Pre židovskú komunitu je veľmi dobrá vec, že Vaše postoje sú vysoko pozitívne, Vaše akceptovanie obetí holokaustu dokazujete kladením vencov a Vašimi vyjadreniami a prijatiami napr. šiestich predstaviteľov Štátu Izrael, ktorí pochádzajú zo Slovenska a sú na známej fotografii ako deti v koncentračnom tábore.“

Arcibiskup Stanislav Zvolenský menovaný Svätým Ocom za sudcu Apoštolskej signatúry

Svätý Otec Benedikt XVI. dekrétom zo dňa 15. decembra 2009 menoval J.E.Mons. Stanislava Zvolenského, bratislavského arcibiskupa metropolitu, do úradu sudcu Najvyššieho Tribunálu Apoštolskej signatúry na päťročné obdobie. Podľa Apoštolskej konštitúcie Pastor Bonus Najvyšší Tribunál Apoštolskej signatúry má dôležité kompetencie, medzi ktoré patrí dozerať na správne vykonávanie spravodlivosti v Cirkvi, rozširovať kompetenciu nižších tribunálov alebo zriaďovať interdiecézne tribunály. Rozsahom kompetencií a váhou rozhodnutí Najvyšší Tribunál Apoštolskej signatúry možno prirovnať k Ústavnému súdu.

Jozef Hal'ko

Putovanie je výzva!

V Bratislave sa v pondelok stretli pod vedením predsedu Rady KBS pre migrantov, utečencov a pútnikov, biskupa Mons. Jána Oroscha kňazi, ktorí majú na starosti doprevádzanie pútnikov. Po slávení svätej omše v Ružinovskom kostole sv. Vincenta de Paul sa biskup stretol s koordinátormi púťi za jednotlivé diecézy i ďalšími kňazmi, ktorí sa venujú duchovnému doprevádzaniu pútnikov.

Biskup Orosch poďakoval kňazom za ich prácu a povzbudil ich, aby prebúdžali v ľuďoch náboženskú horlivosť. K tomu je potrebné, aby sami prežívali duchovný život. Ako vzor uviedol kňazov sv. Jána Mária Vianneyho a sv. Vincenta de Paul.

Odbornú prednášku o dejinách a spiritualite putovania predniesol Marián Gavenda.

Ján Majerník zdôraznil, že okrem samotnej púte je dôležitý aj aspekt prípravy pútnikov pred samotnou púťou a rozvíjanie skúseností po uskutočnení púte.

Kňazi sa podelili so skúsenosťami a ovocím púťi na osobné obrátenie a rozvoj duchovného života pútnikov.

Marián Ondrejka vyjadril potrebu, aby kňazi, ak je to možné, navštívili osobne farské spoločenstvá, ktoré sa chystajú na púť.

Martin Mojžiš navrhol, aby sa pripravil materiál pre kňazov, ktorí budú môcť svojich farníkov pripraviť na samotnú púť, hoci s nimi necestujú.

Ďalšou prioritou pre prípravu pútnikov je poznávanie Svätého Písma. Je to aj výzva pre cestovné kancelárie, ktoré by po dohode so Spolkom sv. Vojtecha mohli pútnikom sprostredkovať vreckový výtlačok Nového Zákona.

Podľa Jána Majerníka je výzvou organizovanie púťi na misijné miesta.

V tomto roku sa očakáva i zvýšený záujem o návštevu hrobu apoštola sv. Jakuba v Santiago de Compostela.

Podľa biskupa Oroscha je potrebné zamerať sa na formáciu kňazov, ktorí sa venujú pútnikom. -jk-

Arcibiskupi Zvolenský a Bezák k trestom exkomunikácie kňazov

Stanislav Cigánek a Martin Chlebek sú kňazmi Bratislavskej arcidiecézy od júna 2009, kedy boli vysvätení. Pri kňazskej vysviacke, ako je predpísané, osobitným obradom za prítomnosti veriacich urobili aj povinný sľub úcty a poslušnosti svojmu ordinárovi a jeho nástupcom.

Stanislav Cigánek a Martin Chlebek, spolu s novokňazom Trnavskej arcidiecézy Martinom Jarabicom a diakonom Trnavskej arcidiecézy Petrom Mazúrom, sa dňa 15. decembra 2009 obrátili na mňa a na všetkých katolíckych biskupov Slovenska s výzvou, aby sme vyznali vieru podľa nimi stanoveného vierovyznania a zriekli sa nimi stanovených bludov a s heretickým tvrdením, že ak tak neurobíme, stratíme posvätnú moc. Toto je zásadne nezlučiteľné s pravou katolíckou náukou o posvätnnej vysviacke a z nej plynúcej posvätnnej moci, ktorú dostáva každý platne vysvätený diakon, kňaz a biskup navždy.

Stanislava Cigáneka a Martina Chlebeka som pozval k sebe na stretnutie za prítomnosti generálneho vikára a dvoch ďalších blízkych spolupracovníkov. Pri stretnutí obaja novokňazi spoločne zaujali postoj, že sa chcú som mnou rozprávať len s podmienkou, keď najprv urobím vyznanie viery a zrieknutie bludov podľa ich podmienok. Odmietli akýkoľvek dialóg, a preto som bol nútený za prítomnosti mojich spolupracovníkov odovzdať im len písomné napomenutie s požiadavkou, aby svoju výzvu mne a ostatným biskupom do jedného dňa odvolali a ospravedlnili sa.

Stanislav Cigánek a Martin Chlebek neposlúchli požiadavku, ktorú som vzniesol, a preto som bol nútený použiť voči nim cirkevný trest suspenzie z kňazskej služby pre tvrdošijnú a zámernú neposlušnosť s nádejou, že ich tento trest privedie k náprave a obnovia poslušnosť svojmu ordinárovi. Zároveň som bol nútený aj formálne konštatovať, že tvrdošijným zotrvaním na texte svojej výzvy sa nachádzajú v stave mylnej nauky, čiže herézy a teda samým činom upadli do cirkevného trestu exkomunikácie. Nakoľko som s vážnosťou zobral ich postavenie v spoločenstve veriacich ako vysvätených kňazov, ktorí majú povinnosť mať jasné a pravdivé poznatky o dôsledkoch vysviacky, bol som nútený vyhlásením konštatovať exkomunikáciu, lebo ide o osobitne nebezpečný heretický tvrdošijný stav osôb, ktoré majú mať povinné poznanie pravej katolíckej nauky. Stanislav Cigánek a Martin Chlebek boli zákonne suspendovaní 17. decembra 2009 a zároveň v ten istý deň bola zákonne vyhlásená ich exkomunikácia, do ktorej upadli vlastnou herézou.

S rovnakou výzvou, ktorá sa zakladá na pomýlenej náuke, postupne oslovujú iných cirkevných predstaviteľov, dávajú im rozličné ultimáta, vyzývajú ich k neposlušnosti voči biskupom. Ich výzva okrem iného obsahuje bezdôvodné paušálne spochybnenie pravovernosti katolíckych biskupov viacerých krajín, čo je mimoriadne vážnym previnením proti 8. Božiemu prikázaniu. Tiež spochybňujú pravovernosť Božieho služobníka Svätého Otca Jána Pavla II., pričom sa v ich vyjadreniach objavu-

je aj žiadosť o posmrtnú exkomunikáciu tohto veľkého pápeža. Týmto všetkým implicitne spochybňujú pravovernosť súčasného Svätého Otca Benedikta XVI., lebo práve pápež Benedikt XVI. dal pokyn na proces blahorečenia Jána Pavla II., hoci spomenutí kňazi sa vo svojej výzve celkom nelogicky stavajú do pozície vernosti Benediktovi XVI.

Spomenutí kňazi a diakon zverejňujú úkony, na ktoré nemajú žiadnu cirkevnú schopnosť a moc, aby ich urobili, a tak tieto úkony nemajú žiadne právne dôsledky, právne nejestvujú. Týmto všetkým smutným a nebezpečným spôsobom zavádzajú veriacich i neveriacich.

Je zrejmé, že ich činnosť je škodlivá pre katolícku Cirkev. Ich súčasné skutky mňa a všetkých ostatných nútia konštatovať, že keď počas pobytu v seminári, pred diakonskou vysviackou a pred kňazskou vysviackou opakovane tvrdili, že chcú byť kňazmi Bratislavskej arcidiecézy a pracovať pre dobro veriacich ako diecézni kňazi a teda rešpektovať ma ako svojho biskupa, zámerné klamali.

S bolesťou v modlitbe prosím nášho milosrdného Pána na príhovor Sedembolestnej Panny Márie, aby sa títo pomýlení kňazi Stanislav Cigánek, Martin Jarabica, Martin Chlebek a diakon Peter Mazúr čím skôr obrátili a zanechali svoju hrozivú neposlušnosť a tragicky mylné postoje.

Pozývam k modlitbe za obrátenie týchto kňazov aj všetkých veriacich a prosím ich, aby od nich zachovali láskavý ale zreteľný odstup a aby sa nedali zviest' ich klamlivými slovami. Z neposlušnosti a klamstva nemôže vzísť dobro.

Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup

Vyhlásenie trnavského arcibiskupa Mons. Róberta Bezáka, CSsR

Ako trnavský arcibiskup sa pripájam k vyhláseniu Mons. Stanislava Zvolenského, bratislavského arcibiskupa-metropolitu, týkajúcu sa vyhlásenia cirkevného trestu dvoch bratislavských kňazov a jedného trnavského kňaza a diakona.

Menovaní kňazi a diakon vážne porušili cirkevnú disciplínu, čím vzbudili pohoršenie u veriaceho ľudu. Cirkevný trest exkomunikácie je liečivým trestom, teda nie je trvalý, ale má napomôcť predovšetkým k náprave vinníka a k odstráneniu škôd.

Vyhlásenie adresované všetkým slovenským biskupom v sebe skrýva mnohé teologické omyly a mylne vykladá dogmatické a morálne učenie Katolíckej cirkvi. Je tu teda vážne nebezpečenstvo uvedenia do omylu a narušenia jednoty. Pripájam sa k výzve k modlitbe za menovaných kňazov.

Mons. Róbert Bezák, CSsR, trnavský arcibiskup

Kondolenčný telegram predsedu KBS k zemetraseniu na Haiti

Predseda KBS, bratislavský arcibiskup-metropolita Mons. Stanislav Zvolenský zaslal kondolenčný telegram predsedovi Konferencie biskupov Haiti Mons. Louisovi Kébreaurovi. Vyjadruje v ňom v mene všetkých biskupov, kňazov a veriacich Slovenskej republiky duchovnú spoluúčasť v mimoriadne ťažkých chvíľach, ktoré karibská krajina prežíva v dôsledku ničivého zemetrasenia. Uistuje o modlitbách za všetkých, ktorí prišli o pozemský život, medzi nimi aj za zosnulého arcibiskupa Port-au-Prince Mons. Josepha Sergea Miotu. Arcibiskup Zvolenský v kondolenčnom telegrame vyprosuje duchovnú silu na prekonanie ťažkostí pre tých, ktorí prežili a sľubuje aj materiálnu pomoc. Tá nabrala konkrétne kontúry v podobe celoslovenskej zbierky, ktorá sa uskutoční v kostoloch v nedeľu 24. januára 2010. **TK KBS**

Bezprostredná pomoc pre Haiti zo strany Bratislavskej arcidiecézy

Bratislavská arcidiecéza poskytla dnes 15. januára 2010 sumu 15.000 Euro na bezprostrednú pomoc postihnutým ničivým zemetrasením na Haiti.

Ako prostredníka svojej pomoci si zvolila Slovenskú katolícku charitu, ktorej priamym sprostredkovateľom pomoci na Haiti je katolícka charita Caritas Internationalis. **-th-**

Stanovisko prezidenta SKCH k zemetraseniu na Haiti

Pred rokom som na pozvanie rektora Vysokej školy sv. Alžbety, prof. V. Krčméryho, spolu s prof. J. Jarabom navštívil Haiti. Bolo to v čase 16. – 18. januára 2008. Cieľom našej cesty bolo navštíviť pracoviská zdravotníckej pomoci, mobilné hospice, nemocnicu na severozápade ostrova, ktorú viedli naše slovenské lekárky a jednu školu. Bola to nielen dobrodružná cesta, ale aj cesta poznávania veľkej chudoby. Navštívili sme biskupa Mons. Paula v Port au Paix na severe ostrova, diecézu, ktorá podľa slov nášho Ap. Nuncia Mons. M. Giordana je najchudobnejšou oblasťou. Hovorili sme spolu o možnostiach podpory cez našu SKCH napr. formou Adopcie na diaľku. S dnes už zosnulým arcibiskupom

Mons. Josephom S. Miotom sme sa stretli v jeden večer na Apoštolskej Nunciature v Port Au Prince. Bol tam spolu so svojimi tromi pomocnými biskupmi. Spoločne sme hľadali možnosti pomoci. Táto krajina bola vždy tvrdo skúšaná rôznymi prírodnými katastrofami.

Skoro po roku došlo v tejto krajine k ďalšej katastrofe – zemetraseniu.

Chcem Vás milí bratia a sestry dobrej vôle, poprosiť o prejav podpory a spolupatričnosti s ľuďmi Haiti a požiadať Vás aby sme sa aj my na Slovensku pridali k ostatným členom siete Caritas. Spojme sa trpiacimi v našich každodenných modlitbách a obetách aby sme tak pomohli prekonať ťažko skúšanej zemi a jej obyvateľom utrpenie, bolesť i smrť najbližších.

Aj v Haiti majú Slováci rôzne misie a projekty, množstvo veriacich bolo a je odkázaných na pôsobenie charitatívnych a neziskových organizácií, pretože im pomáhajú prekonávať život v biede.

Pre tých, ktorí chcú prispieť aj finančne, je spustená verejná zbierka na pomoc obetiam a pozostalým zemetrasenia, keďže to dnešné technické vymoženosti umožňujú. Informácie o nej sa nachádzajú na www.charita.sk. Rozhodli sme sa pre túto formu pomoci, pretože doprava a telefonická či elektronická komunikácia je v týchto chvíľach veľmi slabá a neistá, vzdialenosť medzi našimi krajinami priveľká. Materiálnu pomoc prisľúbila poskytnúť Slovenská republika a uvažuje sa o vypravení spoločne naloženého lietadla s Rakúskom.

Všetkým ľuďom dobrej vôle, ktorí dokážu chápať srdcom d'akujem.

*Mons. Štefan Sečka,
Prezident SKCH*

Vyhlasenie zbierky pre Haiti

Svätý Otec pápež Benedikt XVI. na audiencii 13. januára 2010 krátko po hrozivom zemetrasení na Haiti vyzval všetkých veriacich, aby sa spojili v modlitbe za zomrelých pri tomto veľkom nešťastí a aj za pozostalých, aby mali dostatok duchovnej sily prekonať všetky následné ťažkosti. Zároveň vyslovil nádej, že veľkodušnosť veriacich sa prejaví v konkrétnych skutkoch solidarity a činnej podpory, aby týmto bratom a sestrám v núdzi nechýbala naša pomoc.

V duchovnom spojení so Svätým Otcem Benediktom XVI. a na základe jeho výzvy, ako predseda Konferencie biskupov Slovenska, vyhlasujem na nedeľu 24. januára 2010 celoslovenskú finančnú zbierku na pomoc postihnutým na Haiti. Zbierka sa uskutoční vo všetkých katolíckych kostoloch.

*Mons. Stanislav Zvolenský
bratislavský arcibiskup metropolita
predseda KBS*

Bratislavský arcibiskup sa stretol s pravoslávny arcibiskupom Jurajom

V stredu 13. januára zavítal na Arcibiskupský úrad v Bratislave michalovsko - košický arcibiskup Juraj Stránský a stretol sa s bratislavským arcibiskupom metropolitom Stanislavom Zvolenským. V rozhovore konštatovali potrebu ekumenického dialógu medzi Katolíckou a Pravoslávnu cirkvou na Slovensku. Arcibiskup Juraj v rozhovore vyzdvihol význam relikvie sv. Jána Almužníka prítomnej v Katedrále sv. Martina, pretože tento svätec je veľmi uctievaný aj v Pravoslávnej cirkvi. Tak môže byť sv. Ján Almužník a jeho bohatý odkaz inšpiráciou pre prehĺbenie vzťahov medzi oboma cirkvami. **Jozef Hal'ko**

podporu tým, ktorí prežili zemetrasenie. Predovšetkým pôjde o jedlo, stany a služby prostredníctvom kostolov a farských charít. Prioritou Charity bude zistiť škody a aktuálne možnosti pre poskytovanie pomoci tým, čo prežili toto zemetrasenie. Miestna katolícka charita a rehoľné misijné spoločenstvá prevádzkujú viac ako 200 nemocníc a zdravotných stredísk na Haiti a preto veríme, že budú pripravení okamžite reagovať na túto humanitárnu katastrofu. Haiti je najchudobnejšou krajinou na západnej pologuli. Konflikty, nedávne prírodné katastrofy a chudoba nechala Hait'anov so slabou infraštruktúrou, a preto pracovať v tomto prostredí nebude ľahké“.

Na podporu pozostalým a obetiam zemetrasenia je vyhlásená verejná zbierka. Číslo účtu, na ktoré môžete prispieť je: 4008058424/7500 v ČSOB, variabilný symbol 168. Názov účtu je Slovenská katolícka charita.

Andrea Topol'ská

Slovenská katolícka charita na pomoc Haiti

Slovenská katolícka charita (SKCH) pripravuje spolu s rehoľou Dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul a členmi siete Caritas humanitárnu pomoc obetiam zemetrasenia na Haiti. Bude sústredená na zabezpečenie prechodného domova pre tých, ktorí zemetrasenie prežili, zabezpečenie základných životných potrieb a potravín. Informácie o možnosti ako sa zapojiť sú zverejnené na www.charita.sk a budú priebežne aktualizované.

Charita poskytne pomoc pozostalým smrtiaceho zemetrasenia na Haiti. Pomoc charita realizuje v spolupráci s rehoľou Dcér kresťanskej lásky a ďalšími vincentínskymi organizáciami, ktoré organizujú už niekoľko rokov na Slovensku zbierku Boj proti hladu, zameranú na zmierenie biedy obyvateľov Haiti a majú svoje misijné diela priamo v oblastiach postihnutých zemetrasením.

Humanitárnu pomoc priamo na mieste koordinuje aj Caritas Internationalis (CI), ktorá vytvorila mimoriadny pomocný a záchranársky tím, ktorý sa v týchto dňoch premiestni na Haiti, aby poskytla pomoc ostatným členom, ktorí už pracujú v krajine. Tím dorazí na miesto určenia v piatok a vedie ho Michelle Hough z CI. Zemetrasenie na Haiti dosiahlo 7.0 stupňov Richterovej stupnice a včera zasiahlo juh hlavného mesta Haiti Port-au-Prince. Otrasy spôsobili veľké škody, počet mŕtvych sa ťažko odhaduje, ale hovorí sa o sto tisícoch obetí. Väčšina budov v meste je úplne zničená a poškodená je aj hlavná Katedrála v Port-au-Prince.

Generálny sekretár SKCH, Radovan Gumulák, hovorí: „Vieme, že pracovníci Caritasu a rehoľné sestry z miestnej provincie Dcér kresťanskej lásky poskytnú

Stanovisko Biskupstva v Banskej Bystrici k II. etape obnovy Banskobystrickej kalvárie

Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Banská Bystrica v záujme II. etapy obnovy banskobystrickej Kalvárie vydáva nasledovné stanovisko:

Prvá etapa obnovy historickej Kalvárie na Urpíne bola zavŕšená požehnaním a sprístupnením renovovaných historických častí a novostavby kláštora dňa 28. septembra 2008. V roku 2010 obnova pokračuje svojou II. etapou v spolupráci s Mestským úradom Banská Bystrica, Banskobystrickým samosprávnym krajom a Krajským pamiatkovým úradom v Banskej Bystrici, s cieľom zachovať pre budúce generácie Kalváriu ako významné kultúrne a duchovné dedičstvo.

II. etapa obnovy Kalvárie obsahuje dotvorenie a obnovenie lesoparku v čelnej časti Kalvárie, ktorý je známy ako serpentíny od Národnej ulice ku Kostolu Povýšenia sv. kríža, a regulovanú architektúru prostredia v zadnej a bočnej časti Kalvárie. Architektúru prostredia budú tvoriť nasledovné objekty: štyri obytné domy, Dom sv. Marty určený na sociálny cieľ, objekt určený na vzdelávací účel. Zámer II. etapy obnovy Kalvárie je podľa nášho názoru v súlade s cirkevným a civilným právom. Pôvodné rozhodnutie Pamiatkového úradu SR o vyhlásení ochranného pásma, často používané ako výhrada proti zámeru II. etapy, bolo zrušené rozsudkom súdu zo dňa 1.12.2009. Rovnako bolo zrušené aj následné rozhodnutie Ministerstva kultúry SR.

V Banskej Bystrici, 12. januára 2010